

Abuzarea de călăuzirea liberă a Duhului în străngerile laolaltă

Harold Primrose Barker

© SoundWords, Online începând de la: 27.11.2018, Actualizat: 27.11.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Nu eu am ales tema „Strângerile laolaltă deschise și abuzarea de ele”. Redactorul nostru a considerat această temă ca fiind foarte importantă și m-a rugat insistent să tratez tema.

Trebuie să recunosc că ezitând am acceptat să împlinesc dorința aceasta. Este întotdeauna mai ușor să atragi atenția asupra unei fapte incorecte, decât să faci propuneri pentru corectare. Însă numai un laș se retrage de la o misiune, numai pentru că el are o antipatie față de ea. De aceea contez pe indulgența cititorului, în timp ce pe baza Bibliei ne vom ocupa cu tema aceasta.

Ce înseamnă „strângere laolaltă deschisă” [remarca redacției: în Germania numită deseori și „conferință biblică” sau asemănător]? Întrebarea nu este de prisos, căci ceea ce pentru unii este cunoscut, nu trebuie neapărat, fără să fie explicat, să fie recunoscut de alții ca fiind clar. Noi folosim expresia „strângere laolaltă deschisă” ca opusul la prelegerile stabilite dinainte despre Cuvântul lui Dumnezeu (fie ele pentru sfinți sau pentru păcătoși), care pot fi stabilite de oricare slujitor al lui Hristos, ca să facă propria lucrare sau unde el slujește singur sau împreună cu alții la invitația celor care răspund de întrunire. Luat în sens strict o „strângere laolaltă deschisă” nu este stabilită pentru rugăciune sau pentru un alt scop deosebit, ci ea este un ceas în care toți cei prezenți așteaptă călăuzirea Domnului cu privire la participarea la rugăciune, închinare sau citirea Cuvântului sau slujirea prin Cuvânt.

Nici un cititor atent al capitolului 14 din 1 Corinteni nu va avea îndrăzneala să tăgăduiască că aceasta era caracteristica adunărilor din Corint în timpul apostolilor. Prezența darurilor de putere – cu toate că nicidecum nu erau esențiale pentru o așa adunare – pare (dacă purtătorii darului nu erau călăuziți de Domnul) că au condus la abuz și la dezordinea care a urmat din aceasta. Abuzul și dezordinea erau deja atunci vizibile. Chiar dacă Dumnezeu era urzitorul libertății, care caracteriza adunările sfinților din Corint, atunci cu siguranță El nu era urzitorul dezordinii, care a luat naștere prin abuz.

Cu toate că sărbătoarea săptămânală de Cină are un scop bine definit, ea a fost pe drept lăsată „deschisă” pentru călăuzirea Domnului – așa credem noi. Această oră poate fi ușor folosită abuziv de către aceia care așteaptă mai mult o binecuvântare pentru ei înșiși, decât să aibă în vedere aducerea aminte de Domnul. Acești oameni propun deseori o cântare nepotrivită sau mulțumesc într-un fel care este puțin în concordanță cu motivul simplu al orei. Remediul constă desigur în aceea, că ești profund conștient de prezența Domnului – căci unde sunt chiar și numai doi sau trei adunați în Numele Său, El este prezent – și ai o înțelegere mai bună a prilejului la care ne strângem pentru frângerea pâinii, și anume, să ne amintim de El Însuși.

Dar când redactorul m-a rugat pentru redactarea unui articol despre „strângerile laolaltă deschise”, probabil el s-a gândit la adunările cu mulți vizitatori din diferite locuri la ocazii deosebite: la zile de sărbătoare stabilite prin lege sau alte zile când credincioșii din împrejurimi – eliberați de preocupările zilnice – pot să se strângă într-un anumit loc, în mod obișnuit pentru două ceremonii, întrerupte printr-o gustare. La astfel de adunări are loc cel mai frecvent abuzul. Abuzul este în general de patru feluri:

1. Ridicarea în grabă necuviincioasă pentru a sluji, o alergare spre podium. Cei care știu ce înseamnă să aștepți călăuzirea Domnului și să aștepți momentul potrivit nu vor mai

contribui.

2. Vorbitori nepotrivii, care i-au parte, cu singurul rezultat că plictisesc și frustrează pe ascultătorii lor demn de compătimit. Astfel de vorbitori sunt foarte repede la pupitru și prin aceasta împiedică pe aceia care pot zidi cu adevărat adunarea.
3. Lungimea exagerată a [vorbirii] unora, care în mod egoist ocupă timp extrem de lung. Dacă ei, spus blând, ar fi plini de atenție ar lăsa timp altor frați, care la fel ca ei simt că au un mesaj de la Domnul.
4. Textul din 1 Corinteni 14.29 [„Doi sau trei profeți să vorbească, iar ceilalți să judece”] este tratat ca și cum ar fi literă moartă.

Cum pot fi înlăturate aceste abuzuri?

Înainte de toate se pune întrebarea, dacă „strângerile laolaltă deschise” sunt cele mai potrivite pentru ocazii ca acestea. Mulțimea adunată se compune din oameni din cele mai diferite locuri. În general acolo sunt mulți tineri, creștini din diferite comunități de credință și nu rareori oameni neînțorși la Dumnezeu. Luat în sens strict, nu este o „oră de adunare (biserică)” [Remarca redacției: unele, din cele spuse aici, sunt valabile (cu regret) și pentru ceea ce în Germania este numit „ora de vestire a cuvântului” și conștient este privită ca oră de adunare, adunați în Numele Domnului.] Majoritatea celor prezenți vin în urma invitației acelora care poartă local responsabilitatea, și sunt oaspeții lor. De aceea în multe cazuri se obișnuiește ca aceia care iau cuvântul înaintea adunării, ar trebui s-o facă pe baza unei invitații; doi sau trei vorbitori după masa, și la fel și seara. Desigur aceasta nu protejează împotriva abuzului de întrunire deschisă, ci îl anulează direct. Rămâne în responsabilitatea acelora care pregătesc și organizează întrunirea pentru această ocazie deosebită, ca să decidă dacă întrunirea ar trebui să fie „deschisă” sau dacă numai anumiți vorbitori invitați să ia cuvântul.

Dacă se decide ca adunările să fie deschise, atunci ele trebuie lăsate să fie deschise. Cei care convocă adunarea nu ar trebui să scrie la nord, la sud, la est și la vest, ca să invite pe vorbitorii lor preferați în speranța că aceștia vor lua cuvântul. Tot ce pare a fi nereal este demn de detestat, nu numai în ochii lui Dumnezeu, ci este neplăcut și pentru toți oamenii sinceri. Fățarnicia sub orice formă este respinsă. Nu arată aproape ca lipsă de sinceritate să faci cunoscut strângerii laolaltă „deschise” și totuși să inviți vorbitori deosebiți din afară?

Să presupunem că trebuie ținută o adunare cu adevărat deschisă: atunci ar putea să ne ajutăm să ne protejăm de abuz, dacă unul din organizatori sau un frate în vârstă ar spune câteva cuvinte la început, ca de exemplu:

„Fraților și surorilor, suntem aici să așteptăm ceva de la Domnul. El să facă cu noi ce vrea El. Dacă ne bazăm pe El, atunci putem fi foarte siguri că El nu ne va dezamăgi. Noi vrem cu adevărat să așteptăm de la El. Fiecare frate, care se ridică în grabă nepotrivită, ca să vorbească, devalorizează prin aceasta călăuzirea divină la aceia care știu ce înseamnă aceasta, indiferent ce ar spune fratele. Nimeni nu ar trebui să-și închipuie, că el, pentru că inima lui este plină de un adevăr prețios, este din cauza aceasta chemat să slujească cu acest adevăr. S-ar putea să fie o sută de frați prezenți, a căror inimă arde de dorința să împărtășească cu alții ceea ce îi mișcă. Ei nu pot toți vorbi. Domnul are felul Lui de a face cunoscut călăuzirea și voia Lui. Să-L așteptăm. Fiecare să trateze cu atenție pe celălalt; căci dacă un frate vorbește 40 de minute, el se face vinovat, că prin

aceasta ar putea împiedica pe un altul, care la fel ca el este călăuzit să ia cuvântul. Să ne gândim la atenționarea din 1 Corinteni 14.29: dacă în timpul darurilor supranaturale a fost rânduit ca să vorbească doi sau trei profeți, cu cât mai mult este necesară această regulă înțeleaptă în zilele noastre!”

Este foarte probabil ca o astfel de atenționare să facă impresie. Că ea este necesară, nimeni nu se va îndoii. Am cunoscut un frate, care după cântarea de la început s-a ridicat să se roage, și apoi a deschis Biblia lui și a vorbit, fără ca mai înainte să se așeze sau el însuși să aștepte un moment, dacă nu cumva altcineva este călăuzit să slujească. Am cunoscut din aceia, care au vorbit aproape o oră. Prin aceasta au făcut imposibil pentru alții, care probabil au avut de asemenea un cuvânt de la Domnul, să iasă la cuvânt.

Dacă o atenționare dată la început – așa cum am propus noi – nu este luată în seamă, ce trebuie făcut atunci? Scriitorul își amintește de o întrunire în care o pereche tânără căsătorită trebuia încredințată Domnului. Un frate în vârstă cu vază a făcut cunoscut că ar fi dorința expresă a sfinților ca să petreacă strângerea laolaltă în principal în rugăciune, și ea ar trebui terminată într-o oră. Dar cu toate acestea au vorbit doi frați veniți din afară, unul după altul, 48 de minute. De aceea nici măcar un singur frate din adunarea locală, din care făcea parte mireasa și unde ea era cunoscută și prețuită, nu a avut ocazia să-și înalțe glasul în rugăciune către Dumnezeu pentru ea și pentru soțul ei pe noul lor drum. Dacă frații slujitori se comportă în felul acesta, ne mirăm atunci că aceia care probabil au mai puțină cunoștință, nu acceptă să li se spună ceva?

Ce soluție avem? Răspunsul ar putea fi următorul: ori se renunță la „strângerea laolaltă deschisă” – în afară de ocaziile locale, adunările lunare pentru părtășie și altele asemănătoare – ori din când în când să se prezinte liniile directe ale strângerilor laolaltă „deschise”. Aceia care nu respectă regulile ar trebui luați serios, dar prietenește și frățește, la întrebări .

Înainte de toate ar trebui ca aceia care cunosc cât de grave sunt abuzurile amintite, să se roage ca frații și surorile să primească o înțelegere mai bună cu privire la forma unor astfel de adunări și tot ce este în legătură cu acestea în prezența Domnului. Noi întotdeauna ne putem baza pe dragostea și credințioșia Lui, pe îndurarea Lui plină de har și disponibilitatea Lui de a ne ajuta.

Tradus de la: [Missbrauch der freien Leitung des Geistes in den Zusammenkünften](#)

Titlul original: „The open meeting and its abuse“
din: *Christ and the Assembly: Being Papers Issued as a Supplement to Scripture Truth*,
The Central Bible Truth Depot

Traducere: Ion Simionescu